

Repte 93 - Execució

Un relat de: [REPTE CLÀSSIC](#)

Proposat per: [Afrika Winslet i Alex2b](#) (5 de Febrer del 2005)

Tema: "Una història de terror"

Extensió aproximada: 200 paraules

Condicions: El text ha de contenir les paraules "esfereidor", "arrupir-se", "eixordador" i "foll"

Durada: 24 hores

Guanyador/a: [Biel Martí](#)

Text guanyador:

L'iris verd, amb les parpelles subjectades per invisibles fils, es mou foll entre la còrnia blanca, cercant una escapatòria impossible. La minúscula punta de la mà metàl·lica se li acosta amb fredor, lentament. La suor li entra i li provoca una coïssor més insuportable, si cap, que la por que té. És un verd fort, de llapis de nen petit o de plastidecor. Una agulla fina a mil·límetres fent un soroll eixordador, no per escandalós, sinó per anar associat al pànic, igual que el gos de Pavlov salivava; tot ell, en sentir el so ja havia començat a tremolar. Al costat del braç robòtic, una llum també minúscula escruta les venes de la còrnia, cada cop més marcades, i sembla dubtar sobre quina punxar. El propietari de l'ull crida, fa moviments bruscos per arrupir-se però està lligat. Tot ell roman assegut en aquella cadira dels condemnats a mort. Davant seu, abans veia les siluetes dels testimonis de l'execució. Anys enrere es matava amb la cadira elèctrica o amb injeccions letals, ara es feia servir aquella tècnica. L'agulla entra per l'ull i el nitrogen líquid va congelant cada un dels seus sentits fins arribar al cervell i després al cor.

No hi ha botxí, només un ordinador que actua programant aquella braça metàl·lica. Vol resar, però no n'ha sabut mai, vol cridar, però la por no li deixa sortir cap xiscle, vol demanar perdó, implorar clemència, ara que veu la prima agulla tant a prop que la sent vibrar... Es defeca al damunt, ni se n'adona. El seu iris verd plastidecor ja no es mou, està fixat pel terror. Allò desconcerta la màquina, ha de punxar a la zona

blanca, l'agulla es mou, l'iris també. Durant uns segons, comença un joc entre condemnat i executor. Els testimonis s'impacienten. Ells no ho troben esfereïdor, reclamen venjança. La màquina falla, l'ull ha estat més ràpid i l'agulla s'ha clavat just al verd fosc.

El fred li puja per la cara, tots els múscles es paralitzen, l'error del braç robòtic farà que no mori, agonia absoluta durant minuts, no hi veu, no hi sent...

Entrega de premis: [Les declaracions del guanyador/a](#)

Altres textos presentats: [Resta de participants](#)

""